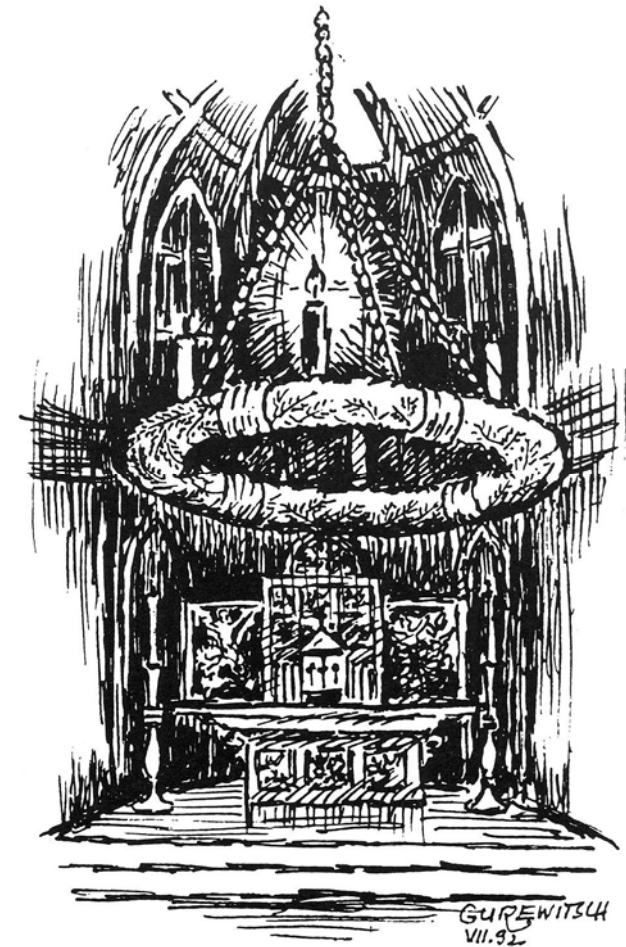
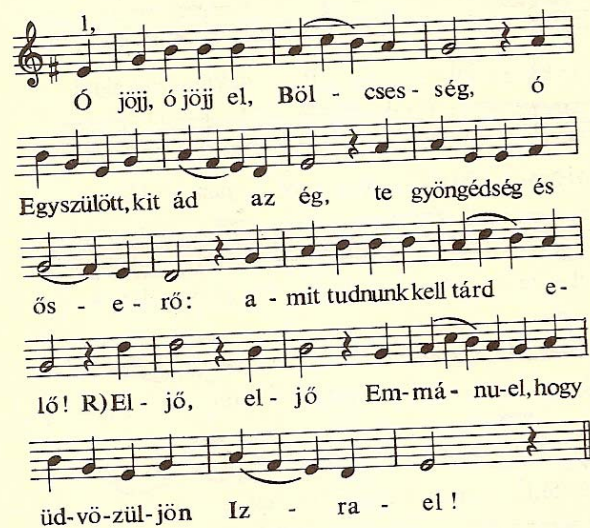

Adventi ájtatosság az
Ó-antifónák szavaival

15 Az Ó-Antifónák (lásd 1011. oldal) versbeszedése. Jézus-váró ájtatosságokon, családban, kisebb közösségekben. — Sz: Szedő D. D: XVII. sz. francia dal- lam, Kodály Z. feldolgozása szerint.

1. (Dec. 17: O SAPIENTIA!)
2. (Dec. 18: O ADONAI!) Ó jöjj, ó jöjj el, Adonáj, —

mehednek gyümöl- cse, Jé-zus. Asszo-nyunk,
Szűz Mária, Is-tennek Szent Anyja, i -
mádkozzál érettünk, bű-nösökért, most és
halálunk ó- rá - ján, A-men. Í - me,
az Úrnak szolgál- ló le - á - nya, le- gyen
nekem a te i - géd szerint. Üd-vöz-légy... stb.
És az I-ge test-té lön, és mi-köztünk la-
ko-zék. Üdvözlégy...stb. Imádkozzál érettünk ...
V) Imádkozzál érettünk, Istennek szent Anyja.
R) Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire!
Könyörögjünk! Kérünk téged, Úristen.... (24. old.)

ki cserjelángból szólalál, — majd kőbe véstéd tíz szavad, — jöjj tárt karokkal jó magad! R)

3. (Dec. 19: O RADIX JESSE!) Ó jöjj el, Jessze Vesszeje, — rab nemzeteknek fényjele; — ha szólsz, el-némul földi nagy, — jöjj, szabadítónk csak te vagy! R)

4. (Dec. 20: O CLAVIS DAVID!) Ó Dávid kulcsa, nyitni kész, — ha ajtót nyitsz, nem zárja kéz; — halál árnyéka vesz körül, — mirajtunk immár könyörülj! R)

5. (Dec. 21: O ORIENS!) Ó jöjj, ó jöjj el, Napkelet, — mert éjben járunk nélküled; — jöjj, igaz Napunk, halld imánk, — és fényességed áraszd ránk! R)

6. (Dec. 22: O REX GENTIUM!) Te Úr vagy minden nép fölött, — és Szegletkő, mely összeköt; — sárból formáltad hívedet, — most jöjj, fejezd be művedet! R)

7. (Dec. 23: O EMMANUEL!) Ó jöjj, ó jöjj, E-mánuel, — csak téged áhít Izrael, — és hozzád sóhajt untalan, — mert Isten híján hontalan! R)

Ádventi Mária-énekek

16 (H 11) Hajnal-ének. Mária a szép Hajnal, akinek pirkadó fénye előre hirdeti a legyőzhetetlen Napnak fölkelését. Századok óta a hajnali Rorate-misék hagyományos záróéneke. — Sz: Cantus Catholici, Tárkányi alapján javítva. D: Cantus Catholici, 1651.

Ó fé- nyes- sé- ges szép Haj-nal, Kit így kö -
szöntött az An - gyal: "Üdvözlégy, tel-jes malaszt-tal!"

2. IDŐSZAKI ÁJTATOSSÁGOK

ÁDVENTI ÁJTATOSSÁG AZ Ó-ANTIFÓNÁK SZAVAIVAL

A karácsonyra való lelki készülés az Egyház hivatalos liturgiája és az egyes hívők belső áhítata mellett az önkéntesen összejött templomi közösséget, a családot, a baráti köröket is áthatja. Főként estefelé szívesen gyűlnek egybe, hogy csendes elmélkedéssel, imával, énekkel készítsék szívüket a közelgő ünnepekre. Az advent utolsó hetének liturgiájában szereplő „Ó-antifónák” (mind-egyik az „Ó!” felkiáltással kezdődik) Jézust azon a hét néven szólítják, melyet az Őszövetség adott a jövőendő Messiásnak. A következő ájtatosság ezeknek az antifónáknak gondolataira épül. December 17. és 23. között végezhetjük, s menete mindegyik nap a következő;

Ének — az antifóna közös imádkozása — olvasmány — imádság, mely ismét az antifónával zárul — Úrangyala — ének. Javasolt énekek: 1—2., 6—9., 11., 14., 15. sz.

DECEMBER 17.

Ének.

E (Előimádkozó): Ó BÖLCSESSÉG!

K (Közösség): Ki a Fölségesnek szájából származol, ki a mindenséget egyik végétől másikig erősen átfogod és jóságosan el is rendezed: jöjj el, és taníts meg minket az okosság útjaira!

E: Olvasmány a Bölcsesség Könyvéből. (7,26—29.)
A Bölcsesség az örök fény ragyogása, Isten fölségének

4. Megáldott téged teremtő Urad lelki okossággal, — s megékesített nyelved szólásával.

5. Azért elmédet restdé ne tegyed, dicsérd Istenedet! — Mert így kívánja: áldjad Teremtődet!

6. Amikor felkelsz, amikor fekszel, dicsérd Istenedet, — ne feledkezz meg: ő teremtett téged!

7. Adja az Isten nekünk kegyelmét, ihlető szent Lelkét, — hogy dicsérhessük az ő szent Fölségét!

351 Délben: Énekelt Úrangyala. Sz és D moldvai népi gyűjtésből.

d

Az Úr anyala köszönté a boldogságos
Szűz Máriát, s a Szűz méhébe fogadá Szentlélek-
től szent Fiát. Üd-vöz- légy, Má-ri-a,
malasztal vagy tel-jes, az Úr vanteve-led,
te vagy áldott az asszonyok között, és áldott a te

fordulunk: Ó EMMÁNUEL... (közös megismétlésük az antifónát).

Úrangyala, majd záróének.

ÁDVENTI „SZENTCSALÁD-JÁRÁS”

Sokhelyütt szokás, hogy Ádvent utolsó hetében a hívők kisebb csoportjai házaknál vagy a templomban közös imádsággal, énekkel, elmélkedéssel készülnek a Karácsonyra. Rendszerint a szállást kereső Szentcsalád képét viszik el, minden nap más családhoz, s a kép fel díszített helyen ott marad a következő estéig. Éberségünk jeleként szép, ha egész nap gyertya ég előtte, e napon a család misére megy, elvégzi a karácsonyi gyónását, s a családtagok külön-külön is imádkoznak a szentkép előtt. Este azután átviszik a következő házhoz. A közös imádság rendje helyenként eltérő hagyományhoz igazodik. Végezhetjük a fönti „Ó-antifóna” ájtatosságot, adventi zsoltosmát stb. is. Az imádság általános kerete ilyen lehet:

Kezdőének, majd *a szentképet hozó* így köszönt be: Békesség e háznak és minden benne lakónak! Fogadjátok hajlékotokba ezt a képet, s vele fogadjátok szívetekbe a megtestesült Ige áldását, szent anyjának, Máriának alázatosságát, Szent Józsefnek tisztaságát és szolgáló lelkületét.

A *házigazda* így fogadja a képet: Hogyan lehet az, hogy az én Uram anyja jön hozzám? Hogyan érdemlem én meg, hogy Teremtőm és Megváltóm, akit az egész világ nem tud befogadni, az én szerény otthonomban

1019

szeplőtelen tükörképe, az ő tökéletességének képmása. Ő, bár egyetlen, de mindent megtehet. Anélkül, hogy változna, mindent megújít. Nemzedékről nemzedékre belép a megszentelt lelkekbe, s őket Isten barátjaivá és prófétáivá teszi. Mert nem szeret az Isten mást, csak azt, akiben a Bölcsesség lakozik. — Ez az Isten Igéje. — Istennek legyen hála!

E: Harmatozzatok, egek onnan felülről, és a felhők essék az Igazat!

K: Nyíljék meg a föld, és teremje az Üdvözítőt!

E: Ó Jézus Krisztus, örök Bölcsesség! Tiéd az Atyának minden tudása, minden ismerete. Te vagy az a Szó, melyben az Atya kimondta mindentudását. Te vagy az egyetlen Szó, mely tökéletesen egyezik tartalmával. Te vagy az a Szó, mely egyben teremtő Tett is. Te rendeztél el mindent ebben a világban isteni bölcsességgel súly, szám és mérték szerint. Hatalmas Ige, aki hathatós tudásoddal egybetartod és kormányozod a világmindenséget! Te vagy az, akiben az erő együttjár a végtelen gyöngédséggel és szelídséggel. Jöjj hát közénk! Mi csak tévedezünk, elménk gyöngye, vélekedéseink csapongóak, a hangos hírverések, divatos ítéletek és saját önzéseink befolyásolnak minket. Bennünk nincs semmi bölcsesség és jó ítélőképesség, mellyel elrendezhetnénk dolgainkat. Azért most mind együtt hozzád fordulunk: Ó BÖLCSESSÉG... (közös megismétlésük az antifónát).

Úrangyala, majd záróének.

DECEMBER 18.

Ének.

E: Ó ADONAI! K: Izrael házának vezére, ki Mózesnek a pirosító tűzlángban megjelentél és neki Sína hegyén

1012

törvényt adtál: jöjj el, és szabadíts meg minket kinyújtott karoddal.

E: Olvasmány Mózes ötödik könyvéből (30,10—14). Így szólt Mózes egész Izraelhez: Hallgasd meg a te Uradnak, Istenednek hangját, őrizd meg parancsait és előírásait. Az a parancs, melyet ma neked adok, nem múlja felül erődet és nincsen téled távol. Nem, egészen közel van hozzád az Ige, ott van ajkadon és szívedben. — Ez az Isten Igéje.

V/ Harmatozzatok... (mint az első napon).

E: Ó Jézus Krisztus, igaz Isten, Adonai! E névvel hívtak és szólógtattak téged atyáink, az Ószövetség igazai. Te voltál a hűséges Ábrahámnak, Izsáknak és Jákob-Izraelnek Istene. Te voltál vezére Izrael tizenkét gyermekének, hogy Egyiptomban táplálást nyerjenek. S te voltál az, ki ismét kihoztad őket e pogány földről, mikor már megerősödtek. Ezért szólítottad meg Mózes, mikor az égő csipkebokorban neki megjelentél. S amikor leverted ellenségüket, akkor Sína hegyénél törvényed által néppé tetted őket. Népeddé lettek azok, kik előbb csak pusztai vándorok voltak. Nézd a mi helyzetünket: mi is így bolyongunk magunkra hagyatva a világ népei között. Elnyomnak itt minket göggel; elnyomnak, amikor magukhoz akarnak idomítani, amikor rossz példájukkal hatnak ránk, amikor a gonoszság erejét hirdetik és a jó hiábavalóságával kérkednek. Így tartanak rabul a szív titkos bilincseivel. De mi most mind együtt hozzád fordulunk: Ó ADONAI... (közösen megismételjük az antifónát).

Úrangyala, majd záróének.

Úrangyala, majd záróének.

DECEMBER 23.

Ének.

E: Ó EMMÁNUEL! K: Törvényünk és Törvényhozónk, népek reménysége és üdvözítője: jöjj el, és üdvözíts minket, mi Urunk, Istenünk!

E: Olvasmány Izaiás könyvéből (8,8—10 és 9,1—6). Hatalmas vizek öntözik földedet, ó Emmánuel. Hiába gyűltek össze, népek, majd legyőzettek. Halljátok, földnek végei: erősködjetek csak ellene, majd legyőzettek. Csak tervezzetek, majd semmivé lesznek terveitek. Mert VELÜNK AZ ISTEN. A nép, mely sötétségben élt, világosságot lát. Mert Gyermeke születik nekünk, egy Fiú adatik nekünk. Az ő uralma nagy lesz, és az ő békéjének nem lesz vége. — Ez az Isten igéje.

E: Legyetek állhatatosak!

K: A holnapi napon megtapasztaljátok az Úr segítségét.

E: Ó Jézus Krisztus, köztünk lakó Istenség, ki „EMMÁNUEL” neveddel jelzed, hogy velünk akarsz lakni. Te vagy nekünk az út, az igazság és az élet, hiszen életünknek nem betűvel írt törvény szab törvényt, hanem te magad lettél isten-emberi mivoltodban Törvényünk és Törvényhozónk. Így, amikor örömmel ismerjük fel megtestesülésedben, hogy emberi mivoltunkból részt vállaltál, ugyanakkor az emberségeddel egyesült isteni természeted a megigazulás útját is megmutatta, s hozzá erőt is adott. Jöjj és segíts, hogy ennek a szent Törvénynek útján tiszta szívvel járjunk. Hallgasd meg a kiáltást, mellyel most Karácsonyodat várva hozzád

Úrangyala, majd záróének.

DECEMBER 22.

Ének.

E: Ó NÉPEK KIRÁLYA! K: Mindannyiunknak vágyakozása, Szegletkő, a két népet egybefoglaló: jöjj el, és mentsd meg az embert, kit a porból alkottál!

E: Olvasmány Dániel könyvéből (7,13–14). Az éjszakának arcába néztem, és íme, az ég felhőiben valaki, mint az Ember Fia. Neki adatott a hatalom, a tisztesség és a királyság. És minden nép, törzs és nyelv neki szolgál. Az ő hatalma örökkévaló hatalom, mely el nem vétetik, és az ő országa el nem rontatik. — Ez az Isten igéje.

V/ Harmatozzatok... (mint az első napon).

E: Ó Jézus Krisztus, minden nép királya! Terád vágyott az emberiség évezredek óta. Megalkottad a zsidóságban választott népedet, s elnyerték az igaz Isten ismeretét. De te irányítottad a pogányok életét is, hogy szellemük kiművelésével készüljenek az evangélium befogadására. Majd eljöttél, és benned, a Szegletkőben a történelem két alkotóereje egybekapcsolódott, hogy akik előbb külön voltak, Egyházadban együtt dicsérhessék hűségedet és irgalmat. Hűségedet, mert a népednek tett ígéreteket teljesítetted, és irgalmat, mert megkönyörültél a távollevőkön is. Jöjj el! Ma is téged szomjaz minden tiszta vágy, minden halandó ember, akár tud rólad, akár nem. Érzi mindegyik betegségét és gyengeségét, akár eljutott az igaz hitre, akár szívének jóakarataiban csak sejtve keres téged. Csak te lehetsz teremtményednek üdvössége. Azért hallgasd meg a kiáltást, mellyel most mind együtt hozzád fordulunk: Ó NÉPEK KIRÁLYA... (közös megismétléljük az antifónát).

1017

DECEMBER 19.

Ének.

E: Ó JESSZE GYÖKERE! K: Ki jelként állasz a népek között, kinek láttára a királyok elnémulnak, kire minden nemzetek vágyakoznak: jöjj el és szabadíts meg minket, és már ne késlekedjél!

E: Olvasmány Izaiás könyvéből (11,10–12). Ama napokban vessző támad majd Jessze gyökeréből, hogy jel legyen a nemzeteknek. Reá vágyakoznak a nemzetek, ő összegyűjti Izrael menekültjeit és hazavezeti Júda szét-szórt fiait a világ négy végéről. — Ez az Isten Igéje.

V/ Harmatozzatok... (mint az első napon).

E: Ó Jézus Krisztus, emberséged szerint téged már ősatyánk, Ábrahám sejtjeiben hordott; emberi tested ott lappangott Jessze testében, hogy fiának, Dávid királynak családjából szülessél a földre. Szűz Anyádon, Márián keresztül a te emberségednek alkotó elemeit szolgáltatatták nemzedékeken át a kiválasztottak, így lettél Jessze gyökerének gyönyörű virága. E félelmetes titkon megilletődve gondolkodtak papok, próféták és királyok; ezt a jelt várták sejtés-szerűen a népek, kiknek a lelki sötétség idején te voltál az egyetlen reménysugár. Jöjj el hozzánk, teljesítsd ki a megtestesülés titkát Egyházadban. A népek ma is áhítva várják, hogy jelt kapjanak. Add, hogy Egyházad úgy lehessen titokzatos Tested, hogy az az üdvösség jeleként világosodjék a világban. Azért most mind együtt hozzád fordulunk: Ó JESSZE GYÖKERE... (közös megismétléljük az antifónát).

Úrangyala, majd záróének.

1014

DECEMBER 20.

Ének.

E: Ó DÁVID KULCSA! K: Izrael házána jogara, ki megnyit sz, — és nincs, aki bezárja; bezársz, — és nincs, aki megnyissa: jöjj el, és vezesd ki a börtön házából a bilincsbe verteket, kik sötétségben ülnek és a halál árnyékában.

E: Olvasmány Izaiás könyvéből (22,22 és 49,8–9). Így szöl az Úr: vállaira teszem Dávid házána kulcsait. Amit ő kinyit, senki sem képes bezárni, s amit ő bezár, senki sem képes többé kinyitni. Én azért alkottam őt, hogy a rabokhoz így szöljon: Jöjjetek ki! — és a sötétségben levökhöz: Jertek a világosságra! — Ez az Isten Igéje.

V/ Harmatozzatok... (mint az első napon).

E: Ó Jézus Krisztus, papunk, tanítónk és királyunk! Ki az angyal szava szerint Dávid királyi trónjára ülsz, kezeden a jogar, — nem azért, hogy földi királyságot szerezz, hanem hogy országod áldásaiban részesítsd a hozzád hűséges lelkeket. Csak a te döntéseidnek van igazi érvénye. Nálad van a kulcs, te nyitod föl vele a bilincseket, a titkokat, a menny elzárt ajtaját. Te zárhatod le ezzel a kulccsal, vagyis mindenható akaratoddal és erőddel az Egyház ellenségeit fékentartó láncokat is. Nézd: mi is börtönben ülünk. A Sátánnak, saját bűneinknek, zavaros ügyeinknek, álnokságainknak, fortélyainknak, rendetlen vágyainknak, ingatagságunknak kötelékei tartanak fogva. Nélküled sötétségben tespedünk és mint a siralomházban, a halál árnyéka ül rajtunk. Azért mind együtt esedezve hozzád kiáltunk:

1015

Ó DÁVID KULCSA... (közösen megismételjük az antifónát).

Úrangyala, majd záróének.

DECEMBER 21.

Ének.

E: Ó NAPKELET! K: Örök fény ragyogása, igazság Napja: jöjj el, és világosíts meg minket, kik sötétségben ülünk és a halál árnyékában!

E: Olvasmány Izaiás könyvéből. (42,6–7.) Én, az Úr hívtalak téged igazoltom szerint, és kézen fogtalak téged. Arra alkottalak és arra rendeltelek téged, hogy teljesítsd, amit népemnek ígértem, és hogy fényt vigyél a pogány népeknek is. Hogy felnyisd a vakok szemeit, és kivezesd a börtönből a foglyokat, s a sötétségben ülöket fogságuk házából. — Ez az Isten igéje.

V/ Harmatozzatok... (mint az első napon).

E: Ó Jézus Krisztus, ki Nap vagy és Világ! Az isteni örök fényességből és ragyogásból te hozol e földre egy fényugarat. Te világosság a világosságból, kiből előre sejtjük a beteljesülés ragyogását, te Nap, kiből a megigazultság teljessége fénylik! Jöjj el, és áraszd ránk világosságodat. Ahová a nap nem süt, ott csak sötétség lehet. Ahol te nem világítasz, ott lelki sötétség terjeng. Ahol igazságod nem ragyog, ott a tévelygés honol. Ahol erőd nem segít, ott vak és gyenge az akarat. Ahol édeséged nem melegít, ott durva és kiegyensúlyozatlan a kedély. Ahol nem szentségedből él a lélek, ott a Halál uralkodik. Ahol nem süt az Igazság Napja, ott a megigazulatlanság alvilági árnyai lebegnek. Nincs más, akihez kiálthatnák, csak hozzád: Ó NAPKELET... (közösen megismételjük az antifónát).

1016